

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

22 september 2006

GEDACHTEWISSELING

**over recente ontwikkelingen bij de VRT
met de heer Geert Bourgeois,
Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Carl Decaluwe**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet,
mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Jurgen Verstrepen;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, Steven Vanackere,
Johan Verstreken;

de heer Jean-Marie Dedecker, mevrouw Margriet Hermans,
de heer Herman Schueremans;

de heer Bart Caron, mevrouw Els Robeyns, de heer Dany
Vandenbossche.

Plaatsvervangers:

de dames Hilde De Lobel, Marijke Dillen, de heren Pieter
Huybrechts, Freddy Van Gaever, Frans Wymeersch;

de dames Vera Jans, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer
Johan Sauwens;

mevrouw Patricia Ceysens, de heren Marnic De Meulemeester,
Sven Gatz;

mevrouw Michèle Hostekint, de heren Jan Roegiers, André
Van Nieuwkerke.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Kris Van Dijck.

INHOUD

	Blz.
I. Inleidende uiteenzetting door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	4
II. Vragen en bedenkingen van de commissieleden	5
III. Antwoord van de minister.....	10
IV. Bijkomende opmerkingen van de commissieleden en antwoord van de minister	12

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media organiseerde op 21 september 2006 een gedachtewisseling met de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over recente ontwikkelingen bij de VRT.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER GEERT BOURGEOIS, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

De *voorzitter* stelt dat hij het initiatief heeft genomen om de commissie samen te roepen gelet op hetgeen zich de voorbije weken bij de VRT heeft afgespeeld. Over de beheersovereenkomst en het jaarverslag van de VRT wordt nu beter niet gediscussieerd: dat onderwerp staat later nog op de agenda van de commissie. Een aantal vragen over de afgesloten dading kunnen bovendien niet in de openbare zitting behandeld worden.

Minister *Geert Bourgeois* licht de recente gebeurtenissen toe, zonder in te gaan op wat vóór augustus gebeurd is. In het persbericht van de VRT van 31 augustus 2006 werd meegedeeld dat de nieuwste, achtste, reeks van *Flikken* vanaf september tegen betaling opvraagbaar zou zijn bij Belgacom TV. De VRT had daarover een overeenkomst gesloten met dat bedrijf. Wanneer de nieuwe afleveringen op open net zullen worden uitgezonden, is nog niet bekend: er werd meegedeeld dat ze nog niet opgenomen zijn in het programma-aanbod.

Iedereen was over dat bericht verrast: alle ministers, de parlementsleden en de publieke opinie. Temeer omdat er op 2 september in *De Standaard* nog een interview verscheen met de netmanager van Eén. De minister citeert daaruit: “Met Eén moeten we toegankelijk zijn voor iedereen. De VRT wil het voortouw nemen in de ontwikkeling van digitale televisie, maar we willen de kijkers die nog niet aangesloten zijn op digitale televisie, ook niet te veel demotiveren. We moeten daar heel verstandig mee omspringen. Je kunt alles commercialiseren. Voor elke nieuwe fictiereeks zou je de gebruiker kunnen laten betalen voor ze op antenne wordt uitgezonden. Dat is een mogelijkheid, maar is dat onze missie? Het is niet evident. Een van de belangrijke waarden van Eén is om het

aanbod open te zetten voor een breed publiek op hetzelfde moment.”.

Blijkbaar was de beslissing inzake *Flikken* ook binnen de VRT niet zo evident, stelt de minister. Maar het was plots een voldongen feit: het contract met Belgacom ging reeds op 1 september in.

De minister heeft daarop publiek gereageerd. Hij heeft op het kabinet een gesprek gehad met de top van de VRT, die bevestigd heeft dat het de bedoeling was om ook voor andere programma's zo te handelen. Het ging dus voor het VRT-management niet om een alleenstaand geval.

Op 11 september is de raad van bestuur van de VRT bijeengekomen. Hij heeft beslist dat tussen de VRT en de distributeurs alleen overeenkomsten kunnen worden gesloten die het basisprincipe respecteren dat VRT-programma's slechts betalend 'on demand' worden aangeboden nadat ze eerst lineair en kosteloos zijn verspreid.

Daarop is een reactie gekomen van het management van de VRT, betiteld als een reactie van 'de' VRT, dat dit neerkwam op een politisering, waardoor de onafhankelijkheid van de openbare omroep in het gedrang kwam; de gedelegeerd bestuurder zou zich beraden over verdere stappen. Op 14 september werden dan de raad van bestuur van de VRT en de Vlaamse Gemeenschap gedagvaard. Op dat moment werd de situatie volgens de minister onhoudbaar.

Op een speciale ministerraad, nog op 14 september, werd beslist dat de voorzitter van de raad van bestuur gevraagd zou worden de algemene vergadering bijeen te roepen, met het oog op het beëindigen van de arbeidsovereenkomst van de gedelegeerd bestuurder. De algemene vergadering heeft op 15 september beslist dat de gerechtelijke ontbinding van de arbeidsovereenkomst zou gevorderd worden. Daarbij werd tot schorsing van de overeenkomst overgegaan en de heer Van Roe aangesteld als gedelegeerd bestuurder ad interim.

Intussen is een dading tot stand gekomen. De arbeidsovereenkomst wordt in onderling akkoord beëindigd. Er wordt 775.000 euro betaald tot slot van rekening. Er komt dus een einde aan elke discussie, niet alleen aan de opzegeisen maar ook aan de vorderingen met betrekking tot de bonussen 2005-2006 die het voorwerp uitmaakten van de dagvaarding. Alle

procedures en het geschil zijn op die manier beëindigd.

De missie van de VRT kan nu dus verder uitgevoerd worden, stelt de minister. De gedelegeerd bestuurder ad interim heeft onmiddellijk de touwtjes in handen genomen en zorgt ervoor dat de uitdagende beheersovereenkomst van de VRT vorm krijgt en dat werk gemaakt wordt van de voorbereiding van het cultuurkanaal en de maatregelen om tot kostenefficiëntie te komen, met het oog op de evaluatie van volgend jaar.

De minister besluit dat de dading een goede zaak was: de onrust verdwijnt en een cascade van gerechtelijke procedures is op die manier vermeden. Er is op een snelle en verstandige manier een heel redelijk akkoord gesloten.

II. VRAGEN EN BEDENKINGEN VAN DE COMMISSIELEDEN

De heer *Carl Decaluwe* vindt het goed dat de commissie Media uit de eerste hand informatie krijgt. Hij heeft alle begrip voor de opmerkingen van de voorzitter over het probleem van de dading. Hij is blij dat de soap die de gewezen gedelegeerd bestuurder voor zichzelf had uitgeschreven, nu ten einde is. Nu kan eindelijk het debat ten gronde over de beheersovereenkomst en de jaarverslagen worden gevoerd.

De regering moet een aantal lessen trekken uit deze reeks van incidenten. Het management, ook de gedelegeerd bestuurder ad interim, blijft immers doodleuk aan de overeenkomst met Belgacom TV over Flikken vasthouden. Daarover staat niets expliciet in het decreet of in de beheersovereenkomst maar dat hoeft voor de CD&V-fractie ook niet: het behoort tot de essentie van een openbare omroep dat programma's betaald door de belastingbetaler eerst in open net voor een zo breed mogelijk publiek gratis uitgezonden worden. Als men dit principe verlaat, zet men op termijn het bestaan van de openbare omroep op de helling. Uit de toelichting van de heer Van Hecke voor de raad van bestuur bleek overigens dat er nog meer dergelijke projecten in de maak zijn, in diverse sectoren. Als men dit laat passeren, geeft men de essentie van de openbare omroep op. Dit is een heilig principe, waarover het Vlaams Parlement overigens in het voorjaar unaniem een motie heeft goedgekeurd. Dat wisten ook degenen die de contracten afsloten. De heer Decaluwe verwijst in dat verband ook naar

de beleidsbrief van de minister over de omroep in het digitale landschap.

De spreker vindt neutraliteit ten aanzien van de distributeur heilig en cruciaal. De raad van bestuur heeft het management gevraagd een en ander recht te zetten in het Flikkendossier, maar het management geeft er de voorkeur aan andere distributeurs Flikken vanaf 1 december tegen een verlaagde prijs te laten uitzenden. De spreker wijst erop dat deze oplossing het evenwicht tussen de distributeurs alleen maar schijnbaar herstelt. Er wordt nog altijd gezondigd tegen het heilige principe dat de eerste uitzending van programma's die gemaakt werden met belastingsgeld gratis en in open net moet gebeuren. CD&V is van oordeel dat onderhandelen met andere distributeurs om de neutraliteit te herstellen uitgesloten is. De spreker wil weten wat het management denkt over de beslissing van de raad van bestuur. Als het management van oordeel is dat alles is toegestaan tenzij anders bepaald in de beheersovereenkomst, moet de beheersovereenkomst tijdens de geplande evaluatie verijnd worden.

Volgens de pers trad minister Bourgeois niet accuraat op in dit dossier. De spreker is echter van oordeel dat de Vlaamse Regering, het Vlaams Parlement en de VRT-kijker een klein jaar lang zijn gegijzeld. Er is telkens naar een oplossing gezocht omdat de gedelegeerd bestuurder bij ontslag kon rekenen op een riante ontslagpremie. De heer Decaluwe prijst de raad van bestuur en zijn voorzitter voor de inspanningen die ze op dit vlak geleverd hebben. De spreker wil vernemen welke lessen de Vlaamse Regering daaruit zal trekken. Hij pleit ervoor om de volgende gedelegeerd bestuurder, net zoals de leidende ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap, voor een welbepaalde mandaatperiode in dienst te nemen.

Volgens de heer Decaluwe is de opmerking dat er geen uitvoeringsbesluiten zijn volledig onterecht. Uitvoeringsbesluiten waren niet nodig. Er had wel een charter moeten zijn, maar de spreker wijst erop dat het steeds de gedelegeerd bestuurder was die weigerde een charter te ondertekenen – achteraf beschouwd omdat hij aasde op een ontslagpremie.

De spreker pleit voor een duidelijke functieomschrijving en een correct arbeidscontract voor de nieuwe gedelegeerd bestuurder. In dat arbeidscontract mag niet verwezen worden naar bevoegdheidswijzigingen. Als bevoegdheden niet gewijzigd mogen worden, kan het Vlaams Parlement het decreet niet meer wijzi-

gen en staat het arbeidscontact eigenlijk boven het Vlaams Parlement.

CD&V wil zowel externe als interne kandidaten de kans geven om gedelegeerd bestuurder te worden. Om in te gaan tegen de perceptie van politieke inmenging, moet er een goede functieomschrijving opgesteld worden en moet een beroep gedaan worden op een extern adviesbureau. De heer Decaluwe wil dat de volgende gedelegeerd bestuurder geen marketingpersoon of BV is. Hij wil een nuchtere en goede manager van het niveau van Bert De Graeve of Karel Vinck.

De spreker wijst erop dat de gedelegeerd bestuurder het directiecomité samenstelt. Zal de tijdelijke gedelegeerd bestuurder het huidige directiecomité ongewijzigd behouden? Kan hij wijzigingen doorvoeren? Klopt het dat de heer Mary samen met het directiecomité een vordering heeft ingesteld?

De spreker besluit dat de Vlaamse Regering met de aanstelling van de heer Van Roe goed heeft gehandeld. Hij hoopt dat de heer Van Roe orde op zaken zal stellen en de commerciële afdeling onder controle krijgt. In deze context gelooft de heer Decaluwe dat de gedelegeerd bestuurder niet op de hoogte was van de deal met Belgacom. De heer Van Roe moet de beheersovereenkomst naar de letter en naar de geest uitvoeren. CD&V heeft vertrouwen in de heer Van Roe. Hij zal de VRT opnieuw in een rustig vaarwater brengen.

Het is volgens mevrouw *Patricia Ceysens* positief dat de minister een overeenkomst heeft bereikt met de heer Mary over de stopzetting van de arbeidsrelatie. Ze wil daar echter niet verder op ingaan en hoopt dat het mediadebat in de toekomst opnieuw meer over de inhoud kan gaan en minder persoonlijk wordt.

De aanleiding tot de schorsing van de arbeidsovereenkomst was het Flikkenincident. Dit incident is nog steeds niet opgelost. Het contract over Flikken kan volgens de VLD-fractie om twee redenen niet door de beugel. Ten eerste: een openbare omroep mag geen programma's in preview verkopen aan distributeurs. Ten tweede: de openbare omroep moet neutraal zijn. Als een programma aan één distributeur wordt aangeboden, moet het ook aan de andere distributeurs worden aangeboden.

Men probeert nu het probleem van de neutraliteit op te lossen door het programma ook in preview aan Telenet aan te bieden. Dat is volgens de spreker ech-

ter niet de juiste oplossing. De VRT moet met Belgacom naar een oplossing zoeken waarbij Flikken niet langer tegen betaling in preview wordt aangeboden.

Wat nu gebeurt, is in strijd met de resolutie van het Vlaams Parlement van 15 maart 2006 betreffende de lancering van digitale televisie (*Parl. St.* VI. Parl. 2005-06, nr. 663/1). Het parlement heeft toen unaniem gevraagd dat programma's die worden gefinancierd met algemene middelen, bij een eerste uitzending geen meerkost voor de kijker mogen inhouden, en dat ze niet marktverstoring mogen werken. De resolutie was zeer duidelijk.

Er wordt nu geargumenteed dat een en ander niet in de beheersovereenkomst staat. Mevrouw Ceysens wil weten of hierover overleg werd gepleegd in het kader van de beheersovereenkomst. Heeft de minister dit unanieme standpunt van het parlement bij de bespreking van de algemene principes duidelijk gemaakt? Als dat niet zo zou zijn, is het misschien aangewezen om een addendum op te stellen, dat duidelijk vaststelt dat dit niet kan.

Het Flikkenincident is voor de spreker geen bagatel. Het gaat om het wezen van de openbare omroep: om de manier waarop de openbare omroep zich onderscheidt van de privé-zenders. Als de VRT een betaalrelatie kan aangaan met bepaalde kijkers, dan is het hek van de dam. Er moet een keuze gemaakt worden. Ofwel moet het bestaande duale model worden voortgezet, met een in hooforde door de overheid gefinancierde openbare omroep en anderzijds exclusief door de markt gefinancierde privé-zenders. In zo'n model zijn dotaties een voorrecht voor de openbare omroep, en kunnen alleen privé-zenders betaalrelaties aangaan. Ofwel moet voor een nieuw model gekozen worden. Er moet dan opnieuw gedebatteerd worden over de vraag of we willen kiezen voor programma- of zenderfinanciering. Indien de VRT een betaalrelatie zou kunnen aangaan met de kijker, dan moeten privé-zenders de kans krijgen om een dotatielatie met de overheid aan te gaan. Deze dotaties zouden dan kunnen besteed worden aan nieuws, cultuur en duiding. De VLD-fractie is bereid om het debat over dit nieuwe model aan te gaan. Er wordt dan gekozen voor programma- in plaats van voor zenderfinanciering. Zolang het duale mediamodel blijft bestaan, kan het Flikkencontract voor de VLD-fractie echter niet.

Mevrouw Ceysens herhaalt dat er met Belgacom moet worden onderhandeld om het contract stop te zetten, in plaats van het nog erger te maken door het

programma tegen betaling ook aan andere distributeurs aan te bieden.

De heer *Jurgen Verstrepen* merkt op dat hij het niet erg vindt dat Tony Mary vertrokken is. Hij zal hem alleen missen voor de fijne discussies.

De spreker heeft een gemengd gevoel. Hij gelooft niet dat de heer Mary alles alleen uitstippelde waarover het vandaag gaat. Het zou te gemakkelijk zijn om aan te nemen dat alles zou zijn opgelost door het vertrek van één persoon. Een goede CEO werkt met een netwerk van mensen om strategieën, contracten en deals uit te werken.

De heer Van Roe, die voorlopig de heer Mary zal vervangen, heeft de marketing en commerciële pijlers gevestigd waarmee de heer Mary op een creatieve manier is begonnen om te gaan. Hij heeft de blauwdruk geschreven van de commerciële marketing van de VRT. De spreker heeft daar bedenkingen bij.

Het is bovendien nog niet duidelijk wat de verhouding is tussen de VUM, de VAR, de VRT, Piet Van Roe en alles wat daarrond draait en ondoorzichtig is. Het eeuwige probleem is dat je, als je buiten de VRT snuffelt, niet kan nagaan welke deals er met derden bestaan.

Het Flikkenincident is volgens de heer Verstrepen een klein incident in vergelijking met wat er achter de schermen aan de gang is. Hoe zit het immers met de dure rechten die de VRT koopt op de tv-markten? Hoe zit het met de mensen die veel hogere lonen krijgen, die weggekocht worden bij de concurrentie? Hoe zit het met de benadering van de VRT ten aanzien van de commerciële markt? Dit zal ook zonder de heer Mary gebeuren.

Nu de kopman weg is, zal het misschien wat rustiger worden, maar de heer Mary heeft niet alles alleen gerund. Als dat het geval zou zijn, zou men het hele management evengoed kunnen buitengooien, omdat het overbodig is. Dat is niet realistisch. De vraag is hoe dit moet worden aangepakt.

Het is positief dat er is afgedongen op de ontslagvergoeding van de heer Mary. Nu begint het echter pas. Het is mogelijk dat er een CEO wordt geïnstalleerd die een positievere verhouding heeft met deze regering en het parlement, maar die in alle stilte alle commerciële deals laat uitvoeren, zonder er ruchtbaarheid aan te geven. Hierop inspelen is veel belang-

rijker dan de beheersovereenkomst te verfijnen. Het apparaat van de VRT is zo commercieel en marketing-technisch geolied, dat het vertrek van één man niet zal zorgen voor een stabilisatie ten opzichte van de commerciële zenders.

De spreker kijkt uit naar de resultaten van een aantal onderzoeken die nog aan de gang zijn. Hij wil graag weten hoe het zal gaan met de lopende zakelijke contracten met de grote productiehuisen. En wat met de belangrijke rechten die gekocht en verkocht worden? Het wordt volgens de heer Verstrepen dit jaar boeiender dan ooit om de VRT te volgen.

De heer *Bart Caron* leest een zin voor uit een commentaar van de hoofdredacteur van De Standaard: “Nu Mary zich op het zwaard heeft gestort, is de politieke overheid aan zet. Die zal nu samen met de nieuwe gedelegeerd bestuurder moeten aantonen dat ze wel degelijk ruimte laat voor een gedreven en competent management in het belang van een openbare omroep en de Vlaamse kijker. Want Vlaanderen heeft wel degelijk een stevige openbare omroep nodig, die de lat hoog legt.”.

Deze zin verwoordt perfect hoe de fractie van de spreker tegen de toekomst van de openbare omroep aankijkt. Als de hoofdredacteur voor een gedreven en competent management pleit, dan verwijst hij volgens de heer Caron naar de laatste gedelegeerd bestuurders, de heren Mary en De Graeve. Zij konden allebei een goed palmares voorleggen op het vlak van management. Het is bekend dat ze anderzijds soms wel bepaalde karakterproblemen hadden.

De VRT zit in een opwaartse spiraal. De openbare omroep is de laatste jaren zeer succesvol. Daar gaat het uiteindelijk om. De heer Caron betreurt dat de heer Verstrepen suggereert dat behalve de CEO ook het netwerk van de CEO, dus het directiecomité, weg zou moeten. Hij is er blijkbaar enkel op uit om de openbare omroep te verzwakken.

De heer Caron meent dat de recente gebeurtenissen deel uitmaken van de vernieuwing en de aanpassing van de openbare omroep aan de eenentwintigste eeuw, aan een medialandschap dat in volle evolutie is, en dat hoogwaardig technologisch is. Het typeert hoe een moderne overheid vandaag in een hoogconcurrentiële omgeving moet werken. De VRT heeft de laatste jaren bewezen dat het mogelijk is om in deze zeer concurrentiële omgeving te scoren. Spreker vindt het ook heel erg belangrijk dat de opera-

tionele autonomie van de omroep en de strategische bevoegdheid van de raad van bestuur behouden blijven. Hij vraagt of het niet zinvol is om in een protocol vast te leggen wat operationele en wat strategische bevoegdheden zijn. De spreker wil niet dat politici dit telkens opnieuw moeten beoordelen. Dat de raad van bestuur werd versterkt, is heel goed, maar dat betekent ook dat hij zijn bevoegdheden reëel en onafhankelijk kan uitoefenen.

De omgeving waarin de VRT werkt, is zeer competitief. De publieke middelen en de eigen middelen moeten voortdurend afgewogen worden. Maar het is zo dat de VRT een van de laagste dotaties ontvangt van alle Europese openbare omroepen. Tegelijk laat de markt toe dat veel eigen middelen kunnen worden verworven door een modern management. Wellicht moet het duale landschap evolueren, zegt de heer Caron. Waarom kunnen voor een aantal publieke opdrachten geen commerciële zenders worden ingeschakeld? Men mag niet vergeten dat in het televisielandschap de zenders langzamerhand moeten plaatsmaken voor de content.

De heer Caron meent principieel dat wat met belastinggeld is gemaakt, eerst in open net moet worden getoond. Maar men moet ook niet heiliger zijn dan de paus. Als men middelen uit de markt kan halen door coproducties, kan men dan niet de coproductanten het voorrecht geven om het product te tonen, op voorwaarde dat de periode tussen de betaalde previews en de aanbieding in open net niet te lang is? Voor informatie kan dit uiteraard niet. Maar het verwerven van commerciële inkomsten hoeft geen achterstelling van mensen te betekenen. Ook vroeger bood de BRT educatieve publicaties bij schooltelevisieprogramma's te koop aan, die ook niet iedereen kon betalen.

In de beheersovereenkomst staat dat de VRT op het vlak van de digitale ontwikkeling een leidende rol moet spelen. Dan moet men ook mogelijk maken dat de openbare omroep die technologie kan inzetten.

Voorts vindt de spreker het niet eerlijk dat de previews beperkt blijven tot één aanbieder, met name Belgacom. Dit zou moeten verlopen via een kanaal waar iedereen toegang toe heeft, dus ook Telenet of TV Vlaanderen.

Tot slot gaat de heer Caron in op de overeenkomst met de heer Mary. De minister heeft een goede uitweg gevonden, maar in de ogen van de mensen blijft het een hoog bedrag. Hij stelt voor een zekere rede-

lijkheid aan de dag te leggen in de onderhandelingen met de volgende CEO, al beseft hij dat de markt competitief is.

Hij heeft ook nog vier vragen. Wanneer komt er inzage in het onderzoek van het Rekenhof over de exclusieve contracten met externe productiehuisen en de financiering daarvan? Kan er ook meer duidelijkheid gegeven worden op macroniveau – dus niet per programma – over de noodzaak van de grote personeelsgroep en van het uitbesteden van programma's? Hoe verloopt de procedure voor de aanstelling van een nieuwe gedelegeerd bestuurder? Is het geding dat de heer Mary aanspande, een persoonlijke zet of een verantwoordelijkheid van het directiecomité?

De heer *Carl Decaluwe* meent dat de heer Caron warm en koud tegelijk blaast. Hij wil duidelijkheid. Programma's die met belastinggeld zijn gemaakt, moeten voor de eerste keer worden uitgezonden in open net en gratis. De vergelijking met schoolkrantjes is flauwekul. De raad van bestuur moet het contract met Belgacom verbreken en dus niet uitbreiden tot Telenet.

Van zodra een programma als betaalde preview is uitgezonden, verschijnen daarvan verslagen in de krant. Men kent dus al het verhaal voor het in open net komt. De motie die in de commissie werd goedgekeurd, is duidelijk en moet door het nieuwe management worden uitgevoerd.

Mevrouw *Patricia Ceysens* vindt dat het Flikkenverhaal in elk geval in het parlement moet worden gevoerd, anders kan men de commissie beter opdoeken. De spreker is weliswaar op haar hoede voor de politisering van de VRT, maar dat is een ander debat. Men mag niet suggereren dat de autonomie van de openbare omroep wordt aangetast. Het gaat hier om de principes van de neutraliteit en de openbaarheid.

Voorts is zij niet tegen een nieuwe tv-landschap op zich, maar dan moet die ontwikkeling wel gelijkmatig gebeuren voor openbare én privé-omroepen. Het gaat immers om communicerende vaten. De VLD-fractie aanvaardt niet dat de publieke omroep wel aan de commerciële markt mag leveren, maar niet omgekeerd. Ofwel blijft men in het oude model, maar daarin kan het kwestieuze contract in elk geval niet. Dat is duidelijk en daarover valt niet te discussiëren.

Het verheugt de heer *Jurgen Verstrepen* dat de meerderheid van de aanwezigen in dezelfde richting denkt, misschien met uitzondering van de spirit-

vertegenwoordiger. Ofwel is men voor de commercialisering van de openbare omroep, aangevuld met belastinggeld, ofwel ertegen. Vlaams Belang is voor een decommercialisering van de VRT. De spreker is verbaasd dat de spreker van spirit pleit voor een commercialisering van de VRT, die dan maar de markt moet afromen. Alle cijfers wijzen op een daling van de traditionele inkomsten in Europa. Spirit beweert daarentegen dat de markt blijft groeien. Die partij vindt dat de raad van bestuur nu zijn rol moet spelen, terwijl ze enkele maanden geleden nog opriep om die raad af te schaffen. De complottheorie snijdt dus geen hout, Vlaams Belang is gewoon tegen de commercialisering. Spirit maakt echter een bocht en staat op dat vlak geïsoleerd. Vlaams Belang wil de rest van het management niet buitengooien maar heeft alleen bedenkingen bij de commercialisering en het commerciële netwerk.

Volgens de heer *Bart Caron* is een openbare omroep geen zwart-witkwesie en het zal dat in de toekomst steeds minder zijn. Zijn fractie blijft de motie steunen, maar wil verder denken. Een mogelijkheid is dat de dotatie verhoogt en dat alle commerciële mogelijkheden van de openbare omroep afgeschaft worden. Dat is een valabele keuze. De recente beheersovereenkomsten voeren echter een gemengde financiering in, waarbij het overheidsaandeel relatief gezien daalt. De spreker is ook bekommerd om de positie van de commerciële zenders maar de balansresultaten van de commerciële zenders mogen de keuzes over de financiering van de openbare omroep niet beïnvloeden. Men kan het management niet kwalijk nemen dat het de mogelijkheden benut. Hetzelfde geldt volgens de heer Caron voor de raad van bestuur.

De *voorzitter* wijst erop dat hij in het begin van de zitting gezegd heeft dat de discussie handelt over de huidige situatie. De discussie over de beheersovereenkomst en het verslag van de VRT zal op een andere datum plaatsvinden. In de opeenvolgende beheersovereenkomsten is trouwens gekozen voor een gemengde financiering.

De heer *Bart Caron* legt de opmerkingen van de heer Verstrepen over de raad van bestuur terzijde. Daarover is er voldoende gediscussieerd.

De heer *Kris Van Dijck* zegt dat het duidelijke pad van de regering en de minister gesteund wordt door een grote meerderheid in dit parlement. Dat blijkt uit de recente beheersovereenkomst, de goedgekeurde decreten en de gedachtewisselingen. De marges waren

dus duidelijk voor het dagelijks bestuur van de VRT. Politici moeten inderdaad verder denken, het hoort tot de voorrechten van het parlement om te gepaste tijde keuzes te maken. Dat is trouwens al gebeurd. Het kan niet dat er met die keuzes stevast een loopje genomen wordt. De evoluties van de recente weken maakten het voor de minister en de regering onvermijdelijk om paal en perk te stellen aan een aantal mistoestanden. De geest van het regeerakkoord en de beheersovereenkomst was geschonden.

De heer Van Dijck verwierpt het idee dat de meerderheid op een crisis aangestuurd heeft. De marges zijn altijd duidelijk geweest. Als ervan afgeweken wordt, stopt de samenwerking. Met de tijdelijke aanstelling van de heer Van Roe bewijst de regering dat ze de VRT niet aan willekeur overlaat. Dat biedt de tijd om naar een goede vervanger uit te kijken. Dat past trouwens in de traditie van het parlement om te streven naar een goede openbare omroep, met respect voor de andere spelers in het medialandschap.

De heer *Jos Stassen* zegt dat met het verdwijnen van de heer Mary de problemen van de minister nog niet opgelost zijn. De vorige mediaministers waren er in geslaagd om elke zweem van politisering weg te werken. Door de recente affaires heeft de minister de indruk gecreëerd dat hij de openbare omroep aan het politiseren is. Hoe zal hij dat probleem aanpakken?

De heer Stassen meent dat de minister ook raakt aan het evenwicht van het maxidecreet tussen de onafhankelijkheid van de VRT en zijn functie als openbare omroep. Dat is verankerd in de bevoegdheden van de gedelegeerd bestuurder. De spreker heeft bij de goedkeuring van het decreet al gewaarschuwd voor problemen, maar is toen weggelachen. De hoofdredacteuren van de VRT vroegen toen een duidelijke afbakening tussen strategische en operationele beslissingen. De spreker benadrukt dat de houding van de heer Mary in het Flikken-dossier onverdedigbaar is, maar het is wel een illustratie van het feit dat er onduidelijkheid is tussen wat strategisch en operationeel is. Ook het feit dat een charter nodig is, bewijst die onduidelijkheid. Het wegwerken van die onduidelijkheid is dus dringend, zoniet ontstaat er een tweede groot probleem.

Het derde probleem is de verhouding met de raad van bestuur, de samenstelling van die raad en het gedrag van bepaalde leden. Er zijn goedmenende leden maar ook andere – de huidige samenstellingwijze moet worden herzien.

De heer *Jurgen Verstrepen* meent dat de VRT de politisering zelf in de hand gewerkt heeft door toe te laten dat mensen van het management op verkieslijsten staan.

De *voorzitter* heeft zich in de discussie van de voorbije weken mateloos geërgerd aan het woord ‘politisering’ in verband met de beslissingen van de raad van bestuur van de VRT. Dit gaat net niet over een politisering: het gaat niet over de aanstelling van personeel of over de programmering van de VRT, het gaat over een louter economische beslissing over de vraag of men al dan niet tegen betaling in preview programma’s kan aanbieden. Het standpunt van het hele parlement daarover is duidelijk: dat kan niet. Als de gedelegeerd bestuurder beweert dat hij autonoom kan beslissen, wat moet het parlement dan nog doen? Het parlement heeft een standpunt ingenomen, en dat heeft niets met politisering te maken.

De voorzitter is het niet eens met de manier waarop de heer *Stassen* ‘politisering’ omschrijft. Politisering is: aan de VRT zeggen welke programma’s hij moet uitzenden, wie in die programma’s moet zitten en wie als personeel benoemd wordt. Die fase is al lang voorbij. Hij merkt op dat er volgens het decreet een charter moet komen om het onderscheid te maken tussen strategische en operationele beslissingen. De voorzitter van de raad van bestuur heeft enkele dagen geleden aangekondigd dat te zullen maken. Hoe snel zal de raad dat doen? Overigens bestaat er voor de commissievoorzitter geen twijfel over dat de beslissing om programma’s in preview aan te bieden, van strategische aard is: men beslist eigenlijk om middelen uit de markt te halen.

De voorzitter meent dat de situatie van de VRT nu totaal anders is dan pakweg tien jaar geleden. De bevoegdheden van de gedelegeerd bestuurder zijn in het decreet weinig aangeraakt. Cruciaal is wel het onderscheid tussen strategische en operationele beslissingen. De voorzitter hoopt dan ook op duidelijkheid door het charter.

De heer *Jos Stassen* merkt op dat zijn fractie de discussie daaromtrent had voorspeld, en precies daarom tegen het decreet gestemd heeft. Volgens de voorzitter was die voorspelling niet moeilijk met een gedelegeerd bestuurder als de heer *Mary*. Dat betekent niet dat hij de heer *Mary* allen maar afrekenet op wat nu gebeurd is. Flikken was enkel de culminatie van een hele reeks incidenten maar toch was de werking van de VRT de voorbije drie jaar uitstekend.

De *voorzitter* wijst erop dat de raad van bestuur niet beslist heeft het contract met Belgacom te verbreken. Het Vlaams Parlement kan dat evenmin beslissen. De discussie is wie daartoe bevoegd is. De voorzitter begrijpt niet waarom aan Belgacom is gevraagd om de Flikkendag te organiseren.

III. ANTWOORD VAN DE MINISTER

Minister *Geert Bourgeois* zegt dat tijdens de discussie is ingegaan op een aantal items die vroeger al uitvoerig aan bod zijn gekomen en in feite uitgeklaard zijn. Het heeft weinig zin om op dit ogenblik een uitvoerige discussie te voeren over decreet, beheersovereenkomst en raad van bestuur. Voor een aantal van de gestelde vragen, is er volgens de minister al een oplossing.

De raad van bestuur is samengesteld volgens de bepalingen van het Cultuurpact. De minister wijst de heer *Stassen* erop dat de woordvoerder van zijn partij vroeger lid was van de raad van bestuur. De minister benadrukt dat de bestuursleden zwaar tillen aan het feit dat zij voortdurend omschreven worden als mensen die niet in staat zijn om hun verantwoordelijkheid op te nemen en niet in het belang van de vennootschap optreden. De raad van bestuur werd evenwel onvoldoende betrokken bij strategische beslissingen. Het nieuwe decreet brengt daar verandering in. De minister benadrukt dat iedereen – de heer *Stassen* inbegrepen – de beslissing in het Flikkendossier als strategisch omschrijft.

Het nieuwe decreet maakt het ook mogelijk om de raad van bestuur uit te breiden met onafhankelijke bestuurders. De minister hoopt dat de raad van deze mogelijkheid gebruik zal maken.

Ten aanzien van de heer *Caron* stelt de minister dat de discussie over de beheersovereenkomst, de programmafinanciering en de commerciële inkomsten al gevoerd is. De minister omschrijft de beheersovereenkomst als uitdagend. De overeenkomst is zowel maatschappelijk als ondernemingsmatig sterk. De financiële middelen stijgen niet zoals gevraagd door het VRT-management maar dalen evenmin. De dotatie stijgt met 25 miljoen euro. De inkomsten uit radioreclame mogen stijgen. De verzelfstandiging van het zenderpark zorgt ook voor nieuwe inkomsten. Het decreet bepaalt voor het eerst welk kader van commerciële inkomsten toegestaan is. Daarover moet nog een afspraak gemaakt worden tussen het

management en de raad van bestuur. Het decreet eist eveneens absolute transparantie door middel van gescheiden boekhoudingen. De activiteiten moeten zelfbedruipend zijn. Er wordt een duidelijk onderscheid gevraagd tussen publieke en commerciële taken.

De minister beklemtoont dat de heer Stassen geïsoleerd staat en zichzelf tegenspreekt. De heer Stassen aanvaardt immers niet dat een programma gemaakt met overheidsgeld tegen betaling in preview wordt uitgezonden. Volgens de minister is de vraag echter wie een dergelijke strategische beslissing mag nemen. Dergelijke vragen dienden vroeger niet opgelost te worden, maar door mondialisering, commercialisering, convergentie tussen distributie en content en digitalisering is het onmogelijk geworden om alle strategische beslissingen vijf jaar op voorhand vast te leggen in een beheersovereenkomst. In dat opzicht is de minister voorstander van een kader waarin wordt bepaald dat strategische beslissingen worden genomen door diegenen die de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigen. De minister is het volledig oneens met iedereen die dat als politisering omschrijft. Politisering betekent dat wordt ingegrepen in de programmering of het personeelsbeleid. Daarvan is geen sprake, benadrukt de minister.

De minister wijst erop dat strategische opties al altijd door de politiek zijn genomen. De eerste keuze is of een publieke omroep nodig is. De tweede keuze is welke missie die omroep moet vervullen. In het decreet is gekozen voor een heel brede missie. De beheersovereenkomst legt de strategische opties voor de komende periode vast. Omdat de situatie snel evolueert, wordt de beheersovereenkomst voortaan na drie jaar geëvalueerd. Wie dat politiseren noemt, pleit voor een situatie waarin er noch een decreet noch een beheersovereenkomst is. In die context volstaat het dat het begrotingsdecreet bepaalt welke omroep 300 miljoen euro ontvangt. De minister benadrukt dat hij voor een dergelijk scenario past.

Wat er gebeurd is gaat in tegen de basisprincipes van wat een openbare omroep moet zijn. Dat wordt door zowel de meerderheid als de oppositie zo aangevoeld. Het past niet binnen de taak van de openbare omroep om een klein percentage van de bevolking te bevoorrechten. Iedereen moet tegelijk op een bepaald moment naar bepaalde programma's kunnen kijken en daarover met anderen van gedachten kunnen wisselen.

Het gaat volgens de minister om een strategische aangelegenheid. De raad van bestuur heeft zijn werk gedaan, maar werd voor schut gezet, omdat de persmededeling plaatsvond in augustus, terwijl het contract reeds inging in september. Het was dus onmogelijk om te anticiperen.

De minister is blij dat iedereen het erover eens is dat het een goede zaak is dat het dispuut opgelost is. Dit is op een snelle en redelijke manier gebeurd, rekening houdend met wat contractueel bepaald was.

De heer Decaluwe verwees naar de lessen die uit deze zaak moeten worden getrokken. De minister gaat in dit verband in op wat er moet gebeuren met het contract over Flikken. De minister sluit zich aan bij wat de voorzitter in dit verband heeft gezegd. Over het contract met Belgacom werd op 31 augustus gecommuniceerd. Het trad in werking op 1 september. De raad van bestuur heeft op 11 september de volgende beslissing genomen: "De raad beslist dan ook dat tussen de VRT en distributeurs alleen overeenkomsten kunnen afgesloten worden die het basisprincipe respecteren dat VRT-programma's slechts betalend op demand worden aangeboden, nadat ze eerst lineair en kosteloos zijn verspreid.". Dit staat letterlijk in de motie van het Vlaams Parlement. Het stond ook in de nota van de minister over de toekomst van de VRT. Het gaat om een principiële, strategische beslissing.

De minister was niet aanwezig bij deze vergadering van de raad van bestuur. Hij leidt uit de beslissing niet af dat de raad van bestuur beslist zou hebben om het lopende contract met Belgacom te verbreken. Uit de beslissing blijkt dat de deur wordt gesloten, maar dat de raad nu eenmaal geconfronteerd werd met een feit waarover de raad vooraf niet werd geraadpleegd.

Eventueel kan het contract met wederzijds akkoord ontbonden worden. Dit behoort niet tot de bevoegdheid van de minister. De minister stelt vast dat de raad van bestuur heeft beslist om het contract niet eenzijdig te verbreken. De minister leest de beslissing van de raad van bestuur in die zin dat de raad van bestuur de deur wel degelijk heeft gesloten voor de toekomst. De minister kent geen enkel ander contract met een andere distributeur. Enkel Telenet komt in dit verband in aanmerking. De minister wijst er in dit kader op dat televisie op demand niet mogelijk is bij TV Vlaanderen. Op dit ogenblik zijn er slechts twee operatoren waarbij dat technisch mogelijk is.

IV. BIJKOMENDE OPMERKINGEN VAN DE COMMISSIELEDEN EN ANTWOORD VAN DE MINISTER

De heer *Carl Decaluwe* vraagt of de mogelijkheid bestaat dat Flikken alsnog wordt aangeboden aan een andere distributeur, om de neutraliteit te waarborgen. De spreker meent dat dit niet mogelijk is, en hij leidt uit de woorden van de minister af dat hij er ook zo over denkt. Als het wel zou gebeuren, zouden het parlement en de raad van bestuur voor de tweede maal worden gepasseerd. De heer Decaluwe pleit ervoor dat het bestaande contract met Belgacom zou worden ontbonden.

De *minister* antwoordt dat de heer Decaluwe hem geen verantwoording kan vragen over beslissingen van de raad van bestuur. In het decreet staat dat de raad van bestuur de strategische beslissingen neemt. De minister heeft enkel onderstreept dat volgens zijn interpretatie van de beslissing van de raad van bestuur, de deur voor de toekomst gesloten wordt. Als gevolg van de de-factosituatie kan er wel een probleem van gelijkheid ontstaan. De neutraliteit ten aanzien van distributeurs is mogelijk geschonden. Het is evident dat er hier een probleem is. De minister stelt vast wat de raad van bestuur beslist heeft. Een en ander zou opgelost kunnen worden door een ontbinding van het contract. Hij heeft in dit verband echter geen bevoegdheid. De minister kan hierover geen beslissing nemen.

Met de beslissing wordt de deur gesloten voor andere nieuwe previewaanbiedingen tegen betaling. Dit staat geheel los van mogelijke coproducties en cofinancieringen. Het gaat om een door de VRT gefinancierd programma dat preview aan een beperkt aantal kijkers aanbiedt.

De minister zegt dat er werk moet worden gemaakt van de aanwerving van een nieuwe CEO. Doordat er snel een bestuurder ad interim is gevonden die het huis kent, hoeft er niet onmiddellijk een plaatsvervanger gevonden te worden. Dit betekent niet dat een en ander op de lange baan geschoven mag worden.

De minister stelt vast dat ervoor gepleit wordt dat zowel externen als internen aan bod zouden komen, dat er gepleit wordt voor een mandaatperiode en voor het uitschrijven van een goed profiel. De minister geeft aan dat hierover nog geen beslissing is genomen. Hij zal hierover zo snel mogelijk, hopelijk binnen de twee weken, een nota voor de regering opstellen.

De regering zal hierover bij consensus beslissen. Er moet volgens de minister een duidelijk profiel worden opgesteld. Het moet een goede manager zijn, maar deze manager moet ook weten dat hij in een zeer specifieke context dient te werken. Hij moet zich ervan bewust zijn dat er een publiekscultuur bestaat, met een parlement dat vragen stelt en dat een aantal strategieën bepaalt. Dit is een andere context dan een privé-vennootschap met een raad van bestuur en een gedelegeerd bestuurder. De context van de VRT is moeilijker.

Het management moet voeling hebben met de publieke cultuur. Anders is er een probleem. Het is niet mogelijk om een beheersovereenkomst op te stellen waarin alle mogelijke situaties worden behandeld. Daarom is het belangrijk dat er een vertrouwensrelatie bestaat. De minister meent dat het previewcontract in een normaal corporate governance-model besproken zou zijn op de raad van bestuur, gelet op het strategisch belang ervan.

Er werden verschillende vragen gesteld over de toekomst van het directiecomité. De minister wijst erop dat niet de gedelegeerd bestuurder, maar wel de raad van bestuur, na voordracht, het directiecomité aanstelt. Dit is decretaal vastgesteld. Hierover heeft er in het verleden een conflict bestaan tussen de raad van bestuur en het management.

De minister onderstreept dat de dagvaarding niet is uitgegaan van het directiecomité, maar wel van de gedelegeerd bestuurder.

De minister weet niet of het persbericht vanwege het directiecomité uitgaat van het directiecomité als geheel. Er zijn volgens de minister signalen dat dat niet het geval is. De minister wil niet terugkomen op wat voorbij is. Het helpt niet om een dispuut te voeren over problemen die er zijn geweest met het management. De bladzijde is omgedraaid.

De interim-manager moet nu de kans krijgen om een aantal zaken in alle rust uit te werken.

De minister onderstreept dat er bij het decreet geen enkel uitvoeringsbesluit hoeft te worden opgesteld.

Er moet een charter worden opgesteld tussen management en raad van bestuur. Gedurende de voorbije periode was dit volgens de minister niet mogelijk. De raad van bestuur heeft dat herhaaldelijk bevestigd. De minister heeft tijdens de plenaire ver-

gadering in het parlement uitvoerig aangegeven wat strategisch en wat operationeel is. Het management van de VRT heeft toen aangegeven dat het om een perfecte toelichting ging. De minister kan zich dan ook niet voorstellen dat het niet mogelijk zou zijn om een charter uit te werken. Hij geeft aan dat hij signalen heeft gekregen dat daarvan werk zou worden gemaakt, en onderstreept dat het gaat om een charter tussen de raad van bestuur en de gedelegeerd bestuurder. Het wordt alleen ter kennisgeving aan de regering bezorgd.

De minister geeft aan dat er een kader moet worden vastgelegd voor de commerciële activiteiten. Hij hoopt dat de gedelegeerd bestuurder en het management daar werk van zullen maken. Hij onderstreept dat het vertrek van de gedelegeerd bestuurder niet tot gevolg heeft dat bestaande contracten met bijvoorbeeld productiehuisen verbroken zouden worden.

De minister wil ingaan tegen de suggesties van politisering. Hij zegt dat het management de minister herhaaldelijk heeft gefeliciteerd met het feit dat hij altijd perfect duidelijk de lijn heeft aangehouden wat operationeel en wat strategisch is. Het is weliswaar niet mogelijk om deze lijn vooraf duidelijk te trekken, omdat er zich in de praktijk steeds nieuwe casussen voordoen.

De minister heeft wel duidelijk gemaakt dat hij zich zorgen maakt over het productiebeleid bij de VRT. Die gedachtewisseling heeft geleid tot de bespreking van een productiestrategie op de raad van bestuur. De hoofdprincipes in verband met wat wel en niet kan worden uitbesteed, staan ook in de beheersovereenkomst. De openbare omroep mag immers nooit volledig afhankelijk worden van externe productiehuizen en moet daarom voldoende interne productiecapaciteit hebben. Het is immers altijd mogelijk dat een grote distributeur een productiehuis opkoopt of er een exclusief contract mee afsluit, waardoor plots een groot hiaat in de programmering ontstaat. Over dat soort strategische zaken is nagedacht en er werd op geanticipeerd. Maar dat is geen politisering, want er wordt niet ingegrepen in de programmering zelf. Het gaat wel over de gegarandeerde uitvoering van de publieke missie.

De minister ontving een brief van het Rekenhof waarin staat dat in de loop van het tweede kwartaal een rapport wordt bezorgd aan het management. Nadat dit zijn opmerkingen formuleerde, bezorgt het Rekenhof zijn verslag aan de minister. Hij voegt daar

zijn opmerkingen aan toe, waarna het ter bespreking aan het parlement wordt voorgelegd. Het onderzoek van het Rekenhof is geheel onafhankelijk.

Minister Bourgeois wijst erop dat op veel zorgen over de toekomstige opties al een antwoord wordt geboden in het decreet of in de beheersovereenkomst. Maar er zijn elke dag nieuwe initiatieven in het snel evoluerende landschap. Hij verwacht dat er daarom nog heel wat gedachtewisselingen, interpellaties en discussies in het parlement zullen plaatsvinden. De regering blijft in elk geval gaan voor een sterke publieke omroep van en voor alle Vlamingen, die zoveel mogelijk mensen probeert te bereiken met kwaliteit.

De heer *Jos Stassen* blijft bij zijn standpunt over de raad van bestuur. Hij herinnert aan de aanpak van de heer De Graeve. Die organiseerde informele vergaderingen met een beperkt aantal mensen, voorafgaand aan de formele vergadering van de voltallige raad. Tony Mary is daar meteen mee gestopt, maar het onderliggende probleem bestaat nog steeds en moet worden opgelost. Vervolgens gaat de spreker in op het antwoord van de minister over de politisering. Dat dit louter een kwestie van perceptie zou zijn, is te eenvoudig. Er moet wel degelijk iets aan dat probleem gedaan worden. Tot slot dringt de heer Stassen aan op snelle duidelijkheid over het charter dat de strategische bevoegdheden van de raad van bestuur vastlegt.

Mevrouw *Patricia Ceysens* heeft begrepen dat de minister het principe niet nogmaals wil schenden door ook Telenet bij het contract te betrekken. Maar als er tegelijk niets gebeurt met het Belgacomcontract blijft er een wrange nasmaak van ongelijkheid. Dat het parlement het neutraliteitsbeginsel wil bewaken, is geen politisering. De spreker gewaagt van een impasse en verwacht een beter antwoord.

De heer *Carl Decaluwe* vindt niet dat een of twee managers los van de raad van bestuur of de minister kunnen beslissen over de vraag of de kijker moet betalen voor programma's die met zijn geld zijn gemaakt. Er moet duidelijk aan de raad van bestuur worden gevraagd om het contract te verbreken, al erkent de spreker dat dit niet de bevoegdheid is van het parlement. Maar de principes zijn heilig, zelfs al brengt de verbreking kosten met zich mee. De heer Decaluwe verwacht trouwens dat Belgacom daar oren naar zal hebben, gelet op de toekomstige dossiers zoals dat van de digitale televisie.

Vervolgens wijst het lid erop dat er naast de perceptie van politisering ook die van belangenvermenging is. Hij hoopt dat de heer Van Roe inmiddels geen bestuurder meer is bij een aantal media-actoren.

De heer *Bart Caron* waardeert dat de minister de bevoegdheden van alle betrokkenen respecteert. Hij vindt in dat verband dat het parlement zich op glad ijs begeeft als het aan de raad van bestuur gaat zeggen dat het een contract moet verbreken. De afbakening van de taken is net de sterkte van het decreet.

De heer *Jurgen Verstrepen* vindt het niet evident dat men vanuit de politiek aan een raad van bestuur gaat vragen om iets te doen. Men weet waar men begint, maar niet waar men eindigt. Dit moet gebeuren bij hoge uitzondering en unaniem.

De *voorzitter* wijst erop dat het verslag openbaar is, en dat de raad van bestuur ermee doet wat hij wil.

Mevrouw *Patricia Ceysens* wil niet zozeer aan de raad van bestuur zeggen wat hij moet doen dan wel duidelijkheid scheppen over de beginselen. De raad kan beslissen om niets te doen. Dan hoeft er niemand schadeloos gesteld te worden, maar dan blijft het neutraliteitsbeginsel wel geschonden. De centrale vraag is dan of er andere belangen geschaad zijn. Het parlement kan inderdaad niet oordelen over de oplossing van de raad van bestuur maar kan wel duidelijk maken welke principes geschonden worden. Naargelang de oplossing zal er aan de ene of de andere een schadevergoeding moeten worden betaald.

De heer *Jurgen Verstrepen* waarschuwt voor ad-hoc-oplossingen en vraagt een degelijk kader.

Minister *Geert Bourgeois* zegt dat eventuele belangenvermenging vermoedelijk niet meer aan de orde is, aangezien de heer Van Roe ontslag genomen heeft als bestuurder bij Corelio en Arkafund. De minister heeft vertrouwen in de voorzitter van de raad van bestuur. Uit zijn contacten blijkt dat de voorzitter gaat voor het belang van die openbare omroep. De minister heeft geen contact met andere bestuurders. Het is volgens hem zinloos om allerhande officieuze vergaderingen samen te roepen. De VRT is een nv van publiek recht. De regering is de algemene vergadering en de raad van bestuur moet volgens het Cultuurpact samengesteld zijn. Elke bestuurder moet zijn verantwoordelijkheid nemen en het vennootschapsbelang centraal stellen. De openbare opdracht van de VRT maakt die opdracht niet gemakkelijk. De

minister verzet zich tegen de suggestie dat bestuurders hun taak niet aankunnen omdat ze aangesteld zijn door het parlement. Het is onvermijdelijk dat de bestuurders politieke standpunten hebben, maar in globo streeft de raad van bestuur het vennootschapsbelang na, soms in moeilijke omstandigheden: het betreft immers een hoogtechnologische aangelegenheid. Bestuurders hebben vaak niet dezelfde wapens als het management, dat over voorkennis en expertise beschikt. Precies om die reden kan de raad van bestuur onafhankelijke bestuurders aanduiden.

Een zweem van politisering mag dan het probleem van de minister zijn, maar niemand kan aantonen dat de minister op een of andere manier politiek – in de zin van ingaand tegen het decreet of de basisprincipes – ingegrepen heeft. De minister zal dat ook nooit doen. In het parlement worden herhaaldelijk vragen gesteld die botsen met het decreet, met beslissingen van het bureau. Als iemand vindt dat de minister de grenzen overschrijdt, mag die persoon dat altijd zeggen. Hij is bereid om daarover te discussiëren. De minister vraagt wel om op te houden met een zweem van politisering te creëren. Het is democratisch slecht om te beweren dat de VRT in de greep van de partijpolitiek zit. Dat is trouwens strijdig met de waarheid.

Het charter is een zaak van de raad van bestuur en de gedelegeerd bestuurder. De voorzitter heeft de minister herhaaldelijk gezegd dat het voorheen niet haalbaar was dat op te stellen. De minister neemt aan dat het nu wel mogelijk zal zijn. Er is een decreet goedgekeurd dat een dergelijk charter oplegt. Dat is trouwens evident in een corporatemodel. Zelfs zonder decreet zou een aangelegenheid als het Flikken-dossier in de raad van bestuur besproken moeten worden. Dat behoort immers tot de basisprincipes van de openbare omroep.

De minister herinnert eraan dat hij zich moet verantwoorden voor een probleem dat hij niet gecreëerd heeft. Het management heeft een beslissing genomen en heeft iedereen voor schut gezet: de minister, de raad van bestuur en het parlement. Op 31 augustus is gewoon meegedeeld dat er een contract is. De minister mag daar niet tussen komen. Hij benadrukt ook dat de raad van bestuur geen contracten sluit of ontbindt. De raad van bestuur kan wel strategische beslissingen nemen en heeft dat ook gedaan. Hij heeft niet beslist om de verkeerde operationele beslissing te verwerpen. De raad van bestuur zal kennis nemen van deze bespreking maar de minister zal en

kan hem niet opleggen om het contract te vernietigen. Hij kreeg trouwens al de kritiek van partijdigheid omdat hij aan de raad van bestuur vroeg om strategische beslissingen te nemen. De minister kon niet anders, zo niet zouden parlementsleden terecht geïnterpelleerd hebben.

Minister Bourgeois herhaalt dat zijn daden onvermijdelijk waren. Hij zal de bekommernissen van de parlementsleden aan de raad van bestuur overbrengen. De raad van bestuur heeft die beslissingen niet genomen. Het contract bindt echter de nv. Als de minister nu zegt dat het contract moet worden verbroken, creëert hij een ongewenst precedent.

De minister wijst op de evenwichten waarmee hij rekening moet houden. Het is echter wel duidelijk dat de fundamentele principes van de VRT overschreden zijn. Iedereen is voor voldongen feiten geplaatst. De raad van bestuur heeft, conform aan zijn opdracht, een strategische beslissing genomen maar de minister leest daar niet in dat het contract verbroken moet worden. Het is logisch dat de andere distributeurs dezelfde rechten vragen. De minister herhaalt dat hij de voorzitter van de raad van bestuur op de hoogte zal brengen van de opmerkingen van de parlementsleden.

De *voorzitter* dankt de minister en de commissieleden voor hun bijdrage aan de gedachtewisseling.

De verslaggever,

De voorzitter,

Carl DECALUWE Dany VANDENBOSSCHE
